

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/569/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109202273
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7109202273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej, v právnej veci žalobcu TH STAVBYT, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Čermelská cesta č. 3, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Homzom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moyzesova č. 46, proti žalovanému I. Y., J. E. T., L. D. Č.. XX, zastúpenému JUDr. Evou Geleneky Hencovskou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Bajzova č. 2, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 28.5.2015 č.k. 14C 11/2009-387 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo účastníkov k parcele T.-R. Č.. XXXX T..Ú.. L. Ť. tak, že túto prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a zároveň mu uložil na vyrovnanie podielu žalovaného žalovanému sumu 21.225,45 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť štátu na trovách konania sumu 427,20 eura a žalovanému povinnosť nahradiť štátu na trovách konania sumu 567,-eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že účastníci sú podielovými spoluvlastníkmi hore uvedenej nehnuteľnosti, pričom žalovaného podiel predstavuje 1/4-inu. Žalobca nemá záujem zotrvať so žalovaným v podielovom spoluvlastníctve, nakoľko je investorom IV. a V. stavby sídliska Ťahanovce a za tým účelom vykupuje v tejto lokalite pozemky. Zo znaleckého posudku č. 26/2011 vypracovaným znalcom Ing. Jozefom Bujňákom mal za preukázané, že vyporiadanie spoluvlastníctva účastníkov konania neprichádza do úvahy reálnym rozdelením, nakoľko tento spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva je nevyhovujúci. Účastníci zhodne prejavili vôľu nezotrvať v spoluvlastníctve a dohodli sa aj na tom, že v prípade vyporiadania a prikázanie veci jednému zo spoluvlastníkov, aby bola nehnuteľnosť prikázaná žalobcovi. Spornou zostala iba výška primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel. Vychádzajúc preto z ust. § 142 ods. 1 Obč. zákonníka súd zrušil fond bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov a nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu.

4. Pri určení výšky všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 69/2013 vypracovaného znalcom Ing. Milanom Tomkom CSc.. Mal za to, že znalecký posudok je vypracovaný v súlade s platnou právnou úpravou a to vyhláškou č. 492/2004 Z.z.. Posudok považoval za prehľadný, zrozumiteľný a logicky odôvodnený. Znalec na pojednávaní vysvetlil, že pri určovaní všeobecnej hodnoty

nehnutelnosti sa určuje 6 koeficientov, pričom každý koeficient má rozmedzie položiek od 1 do 3. Súd akceptoval záver znalca v celom rozsahu a v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 21.225,45 eura, t.j. 42,60 za 1m². V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Oldřichom Jarabicom, ktorý rovnako porovnávacou metódou určil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti podielu žalovaného sumou 6.352,69 eura t.j. v sume 12,69 eura za 1m². Za podstatný rozdiel medzi uvedenými znaleckými posudkami považoval výslednú všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti. Znalec Ing. Milan Tomko CSc. pri určení všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti na rozdiel od znalca Ing. Oldřicha Jarabica prihladol na účel budúceho využitia, keď sa pozemky po predaji zmenia na stavebné pozemky, čo je nepopierateľné vzhľadom na územný plán mesta a žalobca za účelom výstavby Sídlička Ťahanovce pozemky v tejto lokalite vykupuje. Taktiež poukázal súd na znalecký posudok č. 57/2008 vypracovaný znalcom Ing. Karolom Lukáčom, metódou polohovej diferenciácie v ktorom znalec určil hodnotu pozemku 28,14 eura za 1m² a na znalecký posudok č. 28/2014 vypracovaný znaleckým ústavom - Stavebnou fakultou Technickej univerzity v Košiciach v sume 30,60 eura za 1m² a znalecký posudok č. 15/2010 vypracovaný znalcom Ing. Čelovským, ktorý ocenil pozemok sumou 92,81 eura za 1 m². Taktiež súd poukázal na skutočnosť, že obchodná spoločnosť DEKORT s.r.o. v uvedenej lokalite odkúpila pozemky za 46,47 eura za 1m² a obchodná spoločnosť INMEDIA, spol. s.r.o. odkúpila pozemky v tejto lokalite za 28,14 eura na 1m². Súd prvej inštancie preto konštatoval, že všeobecná hodnota sporných nehnuteľností určená v znaleckom posudku č. 69/2013 znalcom Ing. Milanom Tomkom CSc. sa pohybuje niekde v pásme priemeru medzi všeobecnými hodnotami nehnuteľnosti určenými inými znaleckými posudkami a individuálne dohodnutými kúpnyimi cenami a preto takto určenú hodnotu považoval za reálnu ako najmožnejší ekvivalent, za ktorý možno získať nehnuteľnosť v rovnakej kvalite a kvantite v danom mieste a čase.

5. Výrok o trovách štátu odôvodnil súd s poukazom na ust. § 148 ods. 1 O.s.p., preto zaviazal oboch účastníkov konania rovnakým dielom zaplatiť trovy štátu (po započítaní zloženého preddavku). Pri rozhodovaní o trovách konania účastníkov vychádzal súd z ust. § 150 ods. 1 O.s.p. majúc za to, že v danom prípade sú splnené podmienky pre rozhodnutie o náhrade trov konania podľa tohto ustanovenia, ktoré umožňuje súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať. Za dôvody hodné osobitného zreteľa v danom prípade považoval súd charakter predmetného konania, ktoré sa začalo z dôvodu, že účastníci konania sa nevedeli dohodnúť na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a bolo v záujme oboch účastníkov, aby podielové spoluvlastníctvo zrušil a vyporiadal súd.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. V odvolaní uviedol, že odôvodnenie rozsudku ohľadom priznanej spornej výšky priemernej náhrady postráda náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p.. Ďalej v odvolaní uviedol, že súd bol povinný po podaní znaleckého posudku č. 69/2013 vypracovaného Ing. Milanom Tomkom, CSc. a po jeho výsluchu bezodkladne oznámiť Ministerstvu spravodlivosti SR odborné pochybenie znalca a žiadať voči znalcovi v rámci štátneho dohľadu overiť, či znalec spĺňa odborné predpoklady na výkon znaleckej činnosti. Súd sa nevysporiadal s jeho námietkami podanými písomne a ústne prednesenými pri výsluchu znalca, pri hodnotení znaleckého posudku. Podľa jeho názoru znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Milanom Tomkom CSc. je v rozpore s ust. § 17 ods. 6 zák.č. 382/2004 Z.z., pretože znalec v posudku ani pri doplnení posudku výsluchom na pojednávaní logicky nezodôvodnil ani jednu položku a koeficient pri použití metódy polovej diferenciácie. Výber metódy polohovej diferenciácie oproti porovnávacjej metóde zdôvodnil logicky tým, že táto metóda sa mu zdá správnejšia, lebo porovnávacja metóda vychádza zo zmlúv, kde sa účastníci dobrovoľne dohodnú na cene nehnuteľnosti. Paradoxne nelogicky znela odpoveď znalca na otázku, čo všetko musí znalec zohľadniť pri určovaní koeficientu. Znalec nevysvetlil, ako sa dá cit znalca priamo premietnuť do jednotlivých koeficientov a ako majú týmto pojmom rozumieť účastníci konania súdu. Za prejav absolútnej svojvôle a neodbornosti pri podávaní posudku považuje výpoveď znalca v tom smere, že ak by 10 znalcov vypracovalo na tú istú nehnuteľnosť znalecké posudky, ktoré by sa líšili v cene radovo 10-násobne, všetky 10 posudkov by bolo správnych. Súd prvej inštancie nevysvetlil, prečo nepovažoval za správny a určujúci pre rozhodnutie o všeobecnej cene nehnuteľnosti znalecký posudok Ing. Oldřicha Jarabica. Súd prvej inštancie napriek zjavným nesprávnostiam v znaleckom posudku tieto sa nepokúsil odstrániť nariadením nového znaleckého dokazovania, i keď po výsluchu znalca na pojednávaní pojednávanie odročil s tým, že nové znalecké dokazovanie zväží. Okrem uvedených znaleckých posudkov súd prečítal ako listinné dôkazy iné znalecké posudky, ktoré sa nachádzajú

neďaleko ohodnocovanej parcely a z týchto urobil záver, že znalecký posudok Ing. Milana Tomka CSc. je s cenou za 1m² v priemere najreálnejší. Znalecký posudok Ing. Oldřicha Jarabicu sa žalovaný snažil spochybníť doložením čestného prehlásenia X. P. zo dňa 12.11.2014. Súd prvej inštancie toto čestné prehlásenie žiadnym spôsobom nepreveroval, i keď z neho vyplýva, že údajne Zdenka Tresová prehlásila, že predáva svoj spoluvlastnícky podiel za skutočnú cenu 23,-eur za 1m² a na zmluve mala byť na žiadosť žalobcu uvedená cena 2,50 eura. Žalobca poukazuje na to, že tento doklad bol predložený na pojednávaní dňa 23.4.2015, teda skoro po 3 rokoch od uzavretia kúpnej zmluvy, zrejme zo špekulatívnych dôvodov. Jednoduchým prepočtom spoluvlastníckeho podielu a kúpnej ceny deklarovanej v kúpnej zmluve je možné zistiť, že spoluvlastnícky podiel predáva žalobcovi za kúpnu cenu 10,-eur a nie 2,50 eura ako tvrdí v čestnom vyhlásení. To len dokazuje, že predmetné čestné vyhlásenie X. P. je nepravdivé. Súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, prečo napriek nezrovnalostiam ohľadom ceny za 1m² nenariadil navrhované kontrolné znalecké dokazovanie, ani sa nevysporiadal s prečítanými znaleckými posudkami, prečo ich nevzal do úvahy. Súd sa pri rozhodovaní opieral o 2 roky starý znalecký posudok.

7. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 389 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ak pri rozhodovaní o náhrade za spoluvlastnícky podiel vychádzal zo znaleckého posudku č. 69/2013 vypracovaného znalcom Ing. Milanom Tomkom CSc., ktorý následne aj správne právne posúdil ak uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel v sume 21.225,45 eura. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

9. K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie postráda náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a teda je nepreskúmateľné.

10. Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne, výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvej inštancie musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie, súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, ktoré musí byť preskúmateľné.

12. Odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené podmienky, preto nie je daný žalobcom uvádzaný odvolací dôvod v porušení práva na spravodlivý proces.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku znalca Ing. Milana Tomka CSc.. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade

aplikácie zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky iba skutočnosť, že žalobca sa s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru, o zjavnej neodôvodnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

14. V prejednávanej veci ako vyplýva z obsahu spisu predmetom konania bolo vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnostiam. Vzhľadom na to, že spornou sa stala iba otázka ohľadom výšky primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel, správne postupoval súd prvej inštancie, ak za účelom zistenia výšky primeranej náhrady ustanovil do konania znalca Ing. Milana Tomka CSc., ktorého úlohou bolo určiť všeobecnú hodnotu vyporiadavanej parcely T.-R. Č.. XXXX zapísanej L. B. Č.. XXXX T. Ú. Ľ. Je nesporné, že znalec bol oprávnený vyhotoviť znalecký posudok, vo vzťahu k zadanej úlohe, nakoľko sa jedná o znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností.

15. Znalecký posudok je jedným z dôkazných prostriedkov, ktorý súd síce hodnotí ako každý iný dôkaz podľa § 132 O.s.p., od iných sa však líši tým, že odborné závery v ňom obsiahnuté nepodliehajú hodnoteniu súdom podľa zásad § 132 O.s.p.. Súd hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logickému odôvodneniu, jeho záverov a súladu s ostatnými vykonanými dôkazmi. Súd teda pri hodnotení znaleckého posudku musí skúmať, či vykonaný úkon bol urobený riadne, t.j. či znalec dodržal súdom uložené zadanie (zodpovedal na otázky, resp. zadanie súdu k predmetu znaleckého úkonu s určitým a zrozumiteľne vyloženým záverom, ktorý má oporu v podkladových materiáloch, netrpí rozpormi atď.). Ak existujú pochybnosti o písomnom znaleckom posudku, na ktoré poukázal účastník, musí znalca súd vypočuť. Zákon neurčuje predpoklady pre nariadenie vypracovania revízneho znaleckého posudku a ponecháva ich na úvahe súdu. Vypracovanie revízneho znaleckého posudku prichádza do úvahy najmä tam, kde súd bude mať pochybnosti o správnosti už vypracovaného znaleckého posudku. Tieto pochybnosti môžu byť iste vyvolané i predložením listinného dôkazu - posudku znalca, vypracovaného mimo konania, bude však vždy záležať na konkrétnej situácii a na úvahe súdu o tom, či (spravidla po vypočutí ústavného znalca) bude mať pochybnosti za odstránené. Nemožno teda stanoviť pravidlo pre postup súdu v prípade rozporu so znaleckým posudkom a listinným dôkazom - posudkom iného znalca vypracovaným mimo konania. V prípade rozporu medzi dvoma znaleckými posudkami možno rozhodnúť o preskúmaní týchto posudkov ďalším znalcom, prípadne znaleckým ústavom, ovšem len v prípade, že súd sám tento rozpor po vypočutí obidvoch znalcov neodstráni.

16. V prejednávanej veci súd prvej inštancie náležitým spôsobom v zmysle zásad uvedených v ust. § 132 O.s.p. vyhodnotil znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Milanom Tomkom CSc., z hľadiska jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, a logickému odôvodneniu jeho záverov, v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi. Mal za to, že znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s platnou úpravou, znalec zdôvodnil výber vhodnej metodiky pre výpočet všeobecnej hodnoty a zohľadnil aj mimoriadne riziká, ktoré majú vplyv na hodnotu nehnuteľnosti. Podľa názoru súdu posudok je prehľadný, zrozumiteľný a logicky odôvodnený a znalec pri svojom výsluchu na pojednávaní tiež vysvetlil spôsob použitia jednotlivých koeficientov.

17. Vzhľadom na to, že v konaní boli predložené listinné dôkazy - znalecké posudky vypracované mimo konania, správne na ne súd prihliadol, v dôvodoch sa s nimi vypořiadal a pri určení výšky náhrady vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. Milanom Tomkom CSc., vzhľadom na to, že tento sa pohybuje v pásme priemeru medzi všeobecnými hodnotami nehnuteľnosti určenými inými znaleckými posudkami. Súd prvej inštancie však znalecký posudok hodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k správne skutkovému záveru ohľadom výšky primeranej náhrady. Súd prvej inštancie sa nesúladi znaleckého posudku a listinných dôkazov - znaleckých posudkov vypracovaných mimo konania dostatočne venoval a vysvetlil, prečo i naďalej považoval za správny znalecký posudok vypracovaný ustanoveným znalcom.

18. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku žalobcu, že súd nevykonal ním navrhované kontrolné znalecké dokazovanie. Ako bolo vyššie uvedené, zákon neurčuje predpoklady pre nariadenie vypracovania revízneho znaleckého posudku a ponecháva ich na úvahe súdu. Je tomu tak preto, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania.

Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky účastníkom navrhnuté dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť odvolania ohľadom otázky neúplného zistenia skutkového stavu veci.

19. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1. C.s.p. rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

20. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 C.s.p.

21. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).